

In loving memory of Malka bat Yehuda Leib,
mother of Aarran Levy, on her yartzeit

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayeishev 5786

Shabbat Times
16:17 17:17

Issue: 116

“Yaakov sought to dwell in tranquility in the land of his ancestors.” With these opening words the Torah begins its long story of the brothers’ plot against Yosef, and how due to their jealousy, Yosef was sent to Egypt, while Yaakov grieved over his son’s death.

Rashi is bothered by the juxtaposition of this parsha with the topic at the end of last week’s parsha. The Torah listed all of the chieftains and descendants of Eisav, showing us how numerous and mighty they were. Contrast their numbers to those of Yaakov’s. Yaakov was building the “start-up nation”, whose numbers hadn’t even reached 70 yet! Yaakov felt overwhelmed for he knew, from his father’s blessings, that he and his brother’s nation would be locked in battle for the soul of the Jewish people. When he saw what he was up against, he was worried. “How could such a small family such as mine, compete and eventually defeat the might of Eisav?” With this the Torah opens by stating, “These are the descendants of Yaakov, Yosef...” Although Yaakov had 12 sons, the Torah only mentions Yosef. Hashem is telling Yaakov not to worry. One Yosef can stand up to an army of Eisavs!

Rashi illustrates this with a parable. A flax transporter once entered into a blacksmith’s shop with the flax taking up the entire premises. The blacksmith wondered how he would overpower so much flax. A clever man told the blacksmith that with one spark from his tool, he can burn and destroy all of the flax. So too, the house of Yosef is a flame and the house of Eisav is straw. One spark from Yosef will vanquish all of the straw of Eisav.

It is interesting to note that Parshat Vayeishev always is read on or before Chanukah. Whenever I read Rashi’s story of the flax driver and the spark, I am reminded of a Gemara in Shabbat that discusses a

donkey laden with flax that brushes against a storekeeper’s flame, causing the flax to ignite and to be incinerated. The Mishna states that if the flames came from the Chanukah lights, then the storekeeper is exempt for causing destruction to the flax. It turns out that this is the **only** reference to Chanukah that appears in any Mishna in Shas! The fact that the **only** story relating to Chanukah in a Mishna involves a story about a huge amount of flax against one small flame, which sounds eerily similar to the story that Rashi quotes in this week’s Parsha that **always** falls around Chanukah, is uncanny! What is the deeper message here?

The answer is that the story of the Jewish people is that of “the many in the hands of the few”, which is also the message of Chanukah.

Yaakov looked at the sheer volume of Eisav’s nation and became overwhelmed. “How can my small family, which stands for goodness, defeat the vast power of Eisav, who represents the evils and vanities of the world?” The Torah tells Yaakov not to judge Eisav by his size, his volume, or his numbers. When it comes to the battle between good and evil, between Hashem and the Satan, size does not matter! When Yaakov is armed with the might of Hashem, he is able to overcome the largest and mightiest armies, just as a small flame can defeat the largest pile of flax or straw.

In the end, truth will triumph and falsehood will fall. Yosef the Tzaddik, armed with the fundamentals of Torah and Emunah, will defeat all of the armies of evil. So too, on Chanukah a small select group of Kohanim, armed only with the light of Torah and purity, defeated the darkness of the vast and mighty armies of Eisav!

We at RCK are overwhelmed by the outpouring of love and support that came from our amazing community, as you helped us run our most successful fundraising campaign ever. Thanks to your generosity and friendship, we will be able to continue igniting the fire of Torah study, together with you, over the coming year!

We pray that Hashem should grant you all good health and happiness, together with your families, and that the merit of supporting Torah study in Raanana should bring you many many blessings.

Together we march forward, lighting up the world, doing our part, as we seek to inspire those around us. Just as one flame can ignite an entire quantity of flax, so may we succeed in igniting the Jewish people to Torah and mitzvot, dispelling the darkness and spreading the light of redemption to all of Am Yisrael!

Point for Growth – Filling the Pit the Right Way

In this week’s parsha, Yosef is thrown into a pit. The Torah says, “The pit was empty, there was no water in it.” Rashi brings the Gemara that explains: there was no water, but there were snakes and scorpions. Chazal teach us something important: a pit never stays empty. If there isn’t water and “water” always means Torah then something else will fill the space. There is no such thing as “neutral.” Either you fill yourself with holiness, or the world fills you with “snakes and scorpions,” things that pull you away from truth. Feed your mind junk — and you’ll live a junk life. But if you fill yourself with living water — Torah, connection, meaning — everything looks different. And that’s exactly what we do at RCK. We make sure the pit never stays empty.

We bring living water into the community: shiurim, chavrusas, warmth, depth. When the pit is filled with good, there’s no place for darkness. When light comes in, darkness simply disappears. When you fill your mind with spirituality and wisdom, you live a life of strength, meaning, and holiness. Everyone who took part in the campaign should feel proud. You helped fill the pit. You brought more Torah, more connection, more life into the community. Thank you to each and every person who was part of this miracle.

 Weekly Challenge: Take 10 minutes for kindness or learning instead of extra screen time. A small step can change everything.

Fill the pit with living water.

With appreciation, *Ben Goldstein RCK Manager.*

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayeishev 5786

With prayers of success for our soldiers and for
the return of our fallen martyrs

Shabbat Times
16:17 17:17

Issue: 116

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Q: I live in a private house, and I light my Chanukah menorah at the entrance gate of my yard, facing the street.

This gate doesn't require a mezuzah halachically, because it has no fixed doorpost — the entire gate swings and there is no permanent mezuzah frame. Still, I chose to put up a mezuzah on the right side so I can kiss it when I enter, and because a mezuzah brings protection.

Now that Chanukah is coming, where should I light the menorah?

Do I light on the left side (since there is a mezuzah), or since there is no obligation of mezuzah, is it considered a doorway "without a mezuzah," and I should light on the right side?

A: Great question. The issue is whether the halacha to place the menorah on the left side applies only when there is an actual mezuzah obligation — or whether it applies any time a mezuzah is present, even if it was put up only as an extra stringency or for inspiration.

Two contemporary poskim write that the main idea is to be "surrounded by mitzvos." Meaning: even if the mezuzah is there only because of a chumra or hiddur, you still light the menorah on the left side, opposite the mezuzah. There may even be a hint to this from the She'iltos, which says we position ourselves "with the mezuzah on the right, the menorah on the left, and the person wearing tzitzis in the middle." According to many authorities, Chanukah candles are lit after nightfall — when it is no longer the time for wearing tzitzis (according to the Rambam). So the mitzvah of tzitzis is not actually being fulfilled at that moment — yet the She'iltos still speaks about being surrounded by mitzvos. This suggests that the idea is not about the actual fulfillment of a mitzvah, but about being surrounded by mitzvah objects. However, this proof is not completely decisive, and one could argue the other way as well, so the matter is not fully clear.

Recommendation: It is worthwhile to install a proper doorpost ("mashkof"). This way:

- You can fulfill the mitzvah of mezuzah properly (and many say the protection of a mezuzah comes from fulfilling the mitzvah itself).
- And you will avoid this doubt about where to place the Chanukah lights.

"The Monarch Who Began in the Pit"

Rabbi Moshe Ariel Margi

Yosef has a dream — actually two. One day he will be a king. The dream is clear, the future seems promising... but everything turns upside down. Instead of a crown he is thrown into a pit. Instead of royalty he is sold as a slave. A regular person would collapse — but not Yosef. Yosef doesn't sink, he leads. He takes initiative everywhere he goes: in Potiphar's house, in prison, and eventually in Egypt itself, running the greatest rescue plan in the region.

Yosef knows the truth. Even if your destiny is promised, if you do nothing — nothing will happen. A dream that you don't work for, stays a dream. The gap between dream and reality can be huge — a pit, exile, slavery — but the only real question is, what can I do right now? That's the message Mordechai told Esther, and the lesson of the Chashmonaim: the miracle comes only after someone starts. "I will bless you in everything you do" — after you do. You take a step, Hashem does the rest. Everything begins with one question: what can I do now? And from there — it's in Hashem's hands.

For questions: **0584810910**

Q: We are, Baruch Hashem, celebrating our son's Bar Mitzvah on one of the nights of Chanukah.

Can we light Chanukah candles with a bracha in the event hall?

Many of the guests are not religious, and it's possible they won't be lighting candles at home.

A: Chanukah candles must be lit in the place where a person lives — in their home.

Since nobody lives in an event hall, no one can fulfill their obligation by lighting there. This is similar to what the Rema writes about lighting in a shul: even though we light with a bracha, nobody actually fulfills their personal mitzvah through that lighting.

The question is: If we can make a bracha in a synagogue for pirsumei nisa (publicizing the miracle), can we do the same in a hall where there are even more people?

The Shulchan Aruch explains that we light and make a bracha in shul because of the importance of publicizing the miracle. Even though it is only a custom and not a personal obligation, the bracha is still said. Based on that, one might argue that a hall could be similar.

However, most poskim rule that we do not make a bracha when lighting in an event hall or at public gatherings on Chanukah.

Why? Because even lighting in shul with a bracha is something that the poskim debated heavily — and it may have been instituted only for a shul, which also represents "a remembrance of the Beis HaMikdash."

Therefore, we do not extend the practice to places that are not mentioned clearly in halacha.

This is the opinion of Rav Elyashiv, Rav Shlomo Zalman Auerbach, Rav Vosner zt"l, and many others.

A small number of poskim — including Rav Ovadia Yosef zt"l — held that you may make a bracha at large gatherings because of the strong element of publicizing the miracle, especially if Maariv is being davened there.

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת וישב התשפ"ו

זמני השבת

16:17

17:17

Issue: 116

להצלחת צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: אנו חוגגים ב"ה בר מצווה לילדנו באחד מערבי חנוכה. האם יהיה ניתן לקיים מעמד הדלקת נרות חנוכה עם ברכה באולם? יש לציין כי רבים מהאורחים אינם שומרי תורה ומצוות ולא בטוח שהם מדליקים נרות חנוכה בביתם.

תשובה: את נרות החנוכה יש להדליק במקום הידורים - בבית, ומאחר ואף אחד לא גר באולם השמחות, אף אחד לא יוצא ידי חובה בהדלקת נרות אלו, כפי שכתב הרמ"א על הדלקת נרות חנוכה בבית הכנסת שאף אחד לא יוצא ידי חובה בהדלקת נרות אלו.

אלא שיש לעיין האם יהיה ניתן לברך על הדלקת נרות חנוכה באולם, כמו שמברכים על הדלקת נרות חנוכה בבית הכנסת, שהרי השולחן ערוך כתב שנוהגים להדליק נרות בבית הכנסת ולברך עליהם משום 'פרסומי ניסא' ומבואר שעל אף שאין מי שיוצא ידי חובה בהדלקת נרות אלו, מכל מקום מאחר ונהגו לברך בבית הכנסת כדי לפרסם את הנס, הרי שניתן לברך גם על 'מנהג' ולא רק על 'מצווה', ואם כן הוא הדין באולם האירועים ואדרבה באולם יש יותר אנשים מבית הכנסת ויש בזה יותר 'פרסומי ניסא'.

אולם דעת רוב הפוסקים שלא ניתן לברך על הדלקת נרות באולמות אירועים ובכינוסים במהלך ימי החנוכה, שהרי על עצם ההלכה שניתן לברך על הדלקת הנרות בבית הכנסת נשתברו קולמוסים, ואולי נתקן מנהג זה רק בבית הכנסת, שיש בזה גם עניין של 'זכר למקדש', ואין לנו להוסיף ולברך במקום שלא מבואר בפירוש בהלכה שניתן לברך.

כן היא דעת הגר"ש אלישיב, הגר"ש ז"א אורבך, הגר"ש וואזנר זצ"ל ועוד ועוד. אולם יש מעט פוסקים שנקטו (ובניהם הגר"ע יוסף זצ"ל)* שאכן ניתן לברך על הדלקת נרות חנוכה בכינוסים ואירועים שהרי יש בזה משום 'פירסומי ניסא' ובפרט אם מתפללים שם ערבית.

שאלה: אני גר בבית פרטי ואני מדליק נר חנוכה בשער הכניסה לחצר מרשות הרבים.

בשער זה לא הייתי חייב לקבוע מזוזה, מאחר ואין 'משקוף' כי השער כולו נע פנימה והחוצה ולא נשאר 'משקוף' קבוע במקום.

אולם בכל זאת קבעתי מזוזה בצד ימין של הפתח וזאת כדי לזכות לנשק את המזוזה בכל פעם שאני נכנס לחצר ביתי, וכן משום שהמזוזה שומרת על הבית.

כעת כאשר חנוכה מתקרב ובא, האם אני צריך להדליק את הנרות בצד שמאל, או שמאחר ואין כאן חיוב מצוות מזוזה, הרי זה נחשב כפתח שאין בו מזוזה והרי אני צריך להדליק את הנרות בצד ימין?

תשובה: שאלה יפה שאלת, ושורש השאלה האם ההלכה האומרת להדליק את נר חנוכה מצד שמאל (בפתח שיש בו מזוזה) זה משום שיהיה מסובב ב'קיום מצוות' או בחפצי מצוות, שבנידון אין כאן קיום מצוות מזוזה, אך סוף סוף מזוזה יש כאן.

וראיתי לשניים מפוסקי זמננו שנקטו שאין צורך דווקא בקיום מצוות מזוזה אלא העיקר להיות מסובב במצוות, ולכן גם בפתח שקבועה בו מזוזה רק מספק או אף רק מחמת חומרא והידור, יש להדליק בצד שמאל.

וייתכן שיש להביא ראיה לדבריהם מלשון השאלות 'כדי שיהיה מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל ובעל הבית בטלית מצויצת באמצע', ונהגו לדעת רבים זמן ההדלקה הוא לאחר צאת הכוכבים, שהוא כבר לילה שהרי הוא לא זמן ציצית, ואם כן אין כאן קיום מצוות ציצית (לדעת הרמב"ם) ומוכח שהעניין הוא כדי להיות מסובב במצוות ולאו דווקא בקיום מצוות.

אולם לענ"ד יש מקום לדחות ראיה והבנה זו, ואין הדבר מוכרע אצלי, ויש להסתפק בדבר.

וראוי להתקין משקוף לפתח זה, גם כדי לזכות לקיום מצוות מזוזה (ולדעת רבים סגולת השמירה מגיעה בזכות קיום מצוות מזוזה) וגם כדי לצאת מידי ספק זה היכן להניח את נרות החנוכה.

עשינו את זה בייחד!
THANK YOU!
102% **1,865,175**
1,800,000
Original Goal

כל אחד מכם היה חלק – בתרומה, בשיחה, או בהודעה.
ביחד בניתם קהילה, צמיחה, תורה וחיבור.
התגובות והתמיכה הגיעו מכל רחבי העולם – הוכחה לאחדות אמיתית.
יצרנו אור גדול, כולנו יחד.
אתם הלב של RCK – ואנחנו מודים לכל אחד ואחת מכם.

"כי אם החרש תחרישי... רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר."

כלומר: אנחנו חייבים לפעול, המצב קריטי. אבל אנחנו יודעים בוודאות שרוח והצלה יהיה כן, הגאולה תבוא.

אבל השאלה היא האם תבחר להיות חלק מהסיפור - או לעמוד בצד?

גם החשמונאים ידעו היטב שהתורה "לא תשכח מפי זרעו".

הבטחת הנצח קיימת. ובכל זאת - הם יצאו. מעטים. חלשים.

כי החובה לפעול ברורה כמו הבטחת הנצח. למרות ההבטחה, בגלל ההבטחה.

ואז נשמעה הקריאה: "מי לה" - אלי! והנס?

הנס תמיד מגיע אבל רק אחרי שמישו מעל להתחיל.

זו התורה של יוסף: "וברכתך בכל אשר תעשה."

הברכה באה - רק אחרי העשייה. אחרי צעד קטן.

אחרי אומץ. אחרי ניסיון ראשון. ואחר כך, אחר כך כבר יש "לאל גומר עלי".

הקב"ה משלים, מרים, מסובב, מסדר. משהו יקרה. מעטים ינצחו רבים.

פרעה יחלום חלום. אחשוורוש לא יישן לבילה.

אבל הכול מתחיל בשאלה אחת: מה אני כן יכול לעשות עכשיו?

ומשם - זה כבר בידיים של ה'.

המלכות שהתחילה בבור

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

ליוסף יש חלום - אפילו שניים. יום יבוא והוא יהיה מלך!

החלום בבור. העתיד מובטח. אבל מאותו רגע, הכל מתהפך.

במקום כתר - הוא נזרק אל הבור.

במקום מלוכה - הוא נמכר לעבד.

אדם רגיל היה מתרסק מזה. מתכנס בתוך עצמו ומתבוסס ברחמים עצמיים.

אבל לא יוסף. כי הוא מלך. יוסף לא שוקע - הוא מנהיג. הוא לא מחכה לרגע שיבוא לתת לו את השרביט, הוא יוזם.

גם בבית פוטיפר הוא לוקח אחריות ומנהל עוד ועוד תחומים, עד שפוטיפר מפקיד כל אשר לו ביד יוסף. ושוב הלגלג מסתובב:

והוא מושלך לבור הכלא כאחרון הפושעים. מוקף באנשים שמחכים לעמוד התלייה.

אבל גם שם יוסף אינו מניח לעצמו להיבלע. וגם שם תוך זמן קצר הופך להיות אחראי על כל האסירים. ובהמשך - יוסף הוא האיש שמוביל את תכנית ההצלה הגדולה של מצרים מבצע אדיר לשימור מזון, הצלה של מדינה שלמה, והפיכתו לאיש החזק ביותר בממלכה. בקיצור בכל מקום שיוסף מגיע אליו הוא לוקח אחריות יוזם ומנהיג.

כי למרות שיוסף יודע שיום אחד הוא יהיה מלך.

אבל הוא גם יודע את עוד משהו: שאם הוא לא יעשה כלום, זה לא יקרה.

כי חלום שהאדם לא פועל בשבילו - נשאר חלום.

גם אם הנבואה כבר הראתה לך את התוצאה - אתה חייב לבנות את הדרך.

הפער בין החלום למציאות יכול להיות עצום:

בור. גלות. עבדות. אבל השאלה היחידה היא: מה אתה כן יכול לעשות עכשיו?

מרדכי אמר את זה לאסתר בצורה הכי מדויקת. ברגע מסויים כשהגזירה מרחפת והכל נראה אבוד בשיאו של החושך מרדכי אומר שבר מדהים: